

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

61. årgang

29. oktober 2018

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2018/C 392/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2018/C 392/02	Sag C-150/18 P: Appel iværksat den 21. februar 2018 af El Corte Inglés SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 5. december 2017 i sag T-212/16 — El Corte Inglés mod EUIPO	2
2018/C 392/03	Sag C-151/18 P: Appel iværksat den 21. februar 2018 af El Corte Inglés SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 5. december 2017 i sag T-213/16, El Corte Inglés mod EUIPO	2
2018/C 392/04	Sag C-246/18 P: Appel iværksat den 6. april 2018 af Dochirnie pidpriemstvo Kondyterska korporatsiia »Roshen« til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 7. februar 2018 i sag T-775/16 — Kondyterska korporatsiia »Roshen« mod EUIPO	3
2018/C 392/05	Sag C-248/18 P: Appel iværksat den 10. april 2018 af Moscow Confectionery Factory »Krasnyy oktyabr« OAO til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 7. februar 2018 i sag T-795/16 — Krasnyy oktyabr mod EUIPO	3

2018/C 392/06	Sag C-449/18 P: Appel iværksat den 6. juli 2018 af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 26. april 2018 i sag T-554/14, Messi Cuccittini mod EUIPO — J.M.-E.V. e hijos	3
2018/C 392/07	Sag C-464/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Mercantil de Gerona (Spanien) den 17. juli 2018 — ZX mod Ryanair DAC	4
2018/C 392/08	Sag C-474/18 P: Appel iværksat den 19. juli 2018 af J.-M.-E.V. e hijos, S.R.L. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 26. april 2018 i sag T-554/14, Messi Cuccittini mod EUIPO — J.-M.-E.V. e hijos	5
2018/C 392/09	Sag C-488/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 25. juli 2018 — Finanzamt Kaufbeuren mit Außenstelle Füssen mod Golfclub Schloss Igling e. V. . .	6
2018/C 392/10	Sag C-511/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 3. august 2018 — La Quadrature du Net, French Data Network, Fédération des fournisseurs d'accès à Internet associatifs og Igwan.net mod Premier ministre, Garde des Sceaux, ministre de la Justice, Ministre de l'Intérieur, Ministre des Armées	7
2018/C 392/11	Sag C-512/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 3. august 2018 — French Data Network, La Quadrature du Net og Fédération des fournisseurs d'accès à Internet associatifs mod Premier ministre, Garde des Sceaux og Ministre de la Justice	7
2018/C 392/12	Sag C-518/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Okresní soud v Českých Budějovicích (Den Tjekkiske Republik) den 7. august 2018 — RD mod SC	8
2018/C 392/13	Sag C-524/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 10. august 2018 — Dr. Willmar Schwabe GmbH & Co. KG mod Queisser Pharma GmbH & Co. KG	9
2018/C 392/14	Sag C-538/18 P: Appel iværksat den 16. august 2018 af České dráhy a.s. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 20. juni 2018 i sag T-325/16, České dráhy mod Kommissionen	9
2018/C 392/15	Sag C-539/18 P: Appel iværksat den 16. august 2018 af České dráhy a.s. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 20. juni 2018 i sag T-621/16, České dráhy mod Kommissionen	11

Retten

2018/C 392/16	Sag T-715/14: Rettens dom af 23. september 2018 — Rosneft m.fl. mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger truffet på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine — begrundelsespligt — urigtigt skøn — begrundelsespligt — ret til forsvar og ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem Den Europæiske Union og Rusland — ejendomsret — ligebehandling — proportionalitet — magtfordrejning — retssikkerhed)	13
2018/C 392/17	Sag T-732/14: Rettens dom af 13. september 2018 — Sberbank of Russia mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger truffet på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine — opførelse og efterfølgende opretholdelse af sagsøgerens navn på listen over de enheder, der er omfattet af restriktive foranstaltninger — urigtigt skøn — begrundelsespligt — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — ejendomsret — ret til at udøve økonomisk virksomhed)	14
2018/C 392/18	Sag T-734/14: Rettens dom af 13. september 2018 — VTB Bank mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger truffet på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine — opførelse og derefter opretholdelse af sagsøgerens navn på listen over enheder, der er omfattet af restriktive foranstaltninger — åbenbart urigtige skøn — begrundelsespligt — ret til et forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — ejendomsret — ret til at udøve økonomisk virksomhed)	15
2018/C 392/19	Sag T-735/14 og T-799/14: Rettens dom af 13. september 2018 — Gazprom Neft mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger truffet på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine — opførelse og derefter opretholdelse af sagsøgerens navn på listen over enheder, der er omfattet af restriktive foranstaltninger — begrundelsespligt — retsgrundlag — partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem Den Europæiske Union og Rusland — ejendomsret — ret til at drive erhvervsmæssig virksomhed — proportionalitet)	16

2018/C 392/20	Sag T-737/14: Rettens dom af 13. september 2018 — Vnesheconombank mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger truffet på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine — opførelse af sagsøgerens navn på listen over enheder, der er omfattet af restriktive foranstaltninger — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn — retten til en effektiv retsbeskyttelse — magtfordrejning — ejendomsret — frihed til at oprette og drive egen virksomhed — ligebehandling)	17
2018/C 392/21	Sag T-739/14: Rettens dom af 13. september 2018 — PSC Prominvestbank mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger truffet på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine — opførelse af navnet på den enhed, som ejer sagsøgeren, på listen over de enheder, der er omfattet af restriktive foranstaltninger — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — magtfordrejning — ejendomsret — frihed til at oprette og drive egen virksomhed — ligebehandling)	18
2018/C 392/22	Sag T-798/14: Rettens dom af 13. september 2018 — DenizBank mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger truffet på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine — opførelse af navnet på den enhed, som ejer sagsøgeren, på listen over de enheder, der er omfattet af restriktive foranstaltninger — begrundelsespligt — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — associeringsaftalen mellem EU og Tyrkiet — grundlæggende rettigheder — proportionalitet)	19
2018/C 392/23	Sag T-68/15: Rettens dom af 19. september 2018 — HH Ferries m.fl. mod Kommissionen (Statsstøtte — støtte til den faste, kombinerede vej- og jernbanetransportforbindelse over Øresund — den svenske regerings og den danske regerings offentlige finansiering af infrastrukturprojektet vedrørende den faste forbindelse over Øresund — statsgarantier — skattemæssig støtte — afgørelse om ikke at gøre indsigelse — afgørelse, hvori det fastslås, at der ikke foreligger statsstøtte — annulationssøgsmål — anfægtelig retsakt — formaliteten — ingen indledning af den formelle undersøgelsesprocedure — alvorlige vanskeligheder — begrebet støtteordning — støtte, der kan fremme virkeliggørelsen af vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse — vurdering af støtteelementet indeholdt i en garanti — begrænset støtte i en garanti — proportionalitet — berettiget forventning)	20
2018/C 392/24	Sag T-515/15: Rettens dom af 13. september 2018 — Almaz-Antey mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger truffet på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine — opretholdelse af sagsøgerens navn på listen over enheder, der er omfattet af restriktive foranstaltninger — proportionalitet — urigtigt skøn — begrundelsespligt — grundlæggende rettigheder)	21
2018/C 392/25	Sag T-627/16: Rettens dom af 13. september 2018 — Tjekkiet mod Kommissionen (EGFL — udgifter, der er udelukket fra finansiering — udgifter afholdt af Den Tjekkiske Republik — afkoblet direkte støtte — kontrol ved telemåling — vinsektoren — krydsoverensstemmelse — gentagelse af tilfælde af manglende overensstemmelse)	21
2018/C 392/26	Sag T-702/16 P: Rettens dom af 18. september 2018 — Barroso Truta m.fl. mod Den Europæiske Unions Domstol (Appel — personalesag — kontraktansatte — pensioner — overførsel til Unionens pensionsordning af pensionsrettigheder optjent tidligere i henhold til nationale ordninger — tab som følge af ansættelsesmyndighedens angiveligt utilstrækkelige oplysninger til appellanterne i forbindelse med fremsendelsen af de forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenestear, som vedrører disse — frifindelse af sagsøgte i erstatningssøgsmålet i første instans — vedtægtens artikel 77, fjerde afsnit — økonomisk tab)	22
2018/C 392/27	Sag T-61/17: Rettens dom af 19. september 2018 — Selimovic mod Parlamentet (Regler for institutionerne — Europa-Parlamentet — psykisk chikane — Europa-Parlamentets formands afgørelse om at pålægge et parlamentsmedlem sanktionen irettesættelse — artikel 166 i parlamentets forretningsorden — retten til en god forvaltning — retten til aktindsigt — begrundelsespligt — retssikkerhed — magtfordrejning — ansvar uden for kontraktforhold)	23
2018/C 392/28	Sag T-73/17: Rettens dom af 12. september 2018 — RS mod Kommissionen (Personalesag — midlertidigt ansatte — ansættelse — intern udvælgelsesprøve — oprettelse af en reserveliste med henblik på ansættelse af assistenter — adgangsbetingelse vedrørende kravet om uafbrudt tjeneste i tolv måneder forud for udløbet af fristen for indgivelse af ansøgninger — tjenestefrihed af personlige årsager — ingen adgang til at deltage i prøverne i en udvælgelsesprøve)	24

2018/C 392/29	Sag T-79/17: Rettens dom af 12. september 2018 — Schoonjans mod Kommissionen (Personalesag — kontraktansatte — ansættelse — intern udvælgelsesprøve — oprettelse af en reserveliste til ansættelse af assistenter — adgangsbetingelse for den ansættelsesgruppe, hvori ansøgeren er indplaceret ved udløbet af fristen for indgivelse af ansøgninger — ingen adgang til at deltage i prøverne i en udvælgelsesprøve)	24
2018/C 392/30	Sag T-93/17: Rettens dom af 18. september 2018 — Duferco Long Products mod Kommissionen (Statsstøtte — stålsektoren — støtte ydet af Belgien til fordel for flere virksomheder inden for stålsektoren — afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked og pålægges tilbagesøgt — begrundelsespligt — begrebet statsstøtte — fordel — kriteriet om den private investor)	25
2018/C 392/31	Sag T-94/17: Rettens dom af 13. september 2018 — ACTC mod EUIPO — Taiga (tigha) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket tigha — ældre EU-ordmærke TAIGA — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 47, stk. 2 og 3, i forordning 2017/1001) — bevis for reel brug af det ældre varemærke]	26
2018/C 392/32	Sag T-104/17: Rettens dom af 13. september 2018 — Apple mod EUIPO — Apo International (apo) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket apo — det ældre EU-figurmærke gengivende et æble og de ældre EU-ordmærker APPLE — relativ registreringshindring — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001]]	26
2018/C 392/33	Sag T-184/17: Rettens dom af 13. september 2018 — Leifheit mod EUIPO (Fire grønne kvadrater anbragt på en vægt) [EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket bestående af fire grønne kvadrater anbragt på en vægt — relativ registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	27
2018/C 392/34	Sag T-418/17: Rettens dom af 13. september 2018 — Eduard Meier mod EUIPO — Calzaturificio Elisabet (Safari Club) (EU-varemærker — indsigelsesprocedure — ansøgning om registrering af ordmærket Safari Club — det nationale ældre figurmærke WS Walk Safari — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordningen (EU) 2017/1001]]	28
2018/C 392/35	Sag T-652/17: Rettens dom af 19. september 2018 — Eddy's Snack Company mod EUIPO — Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Eddy's Snackcompany) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket Eddy's Snackcompany — Det ældre nationale ordmærke TEDDY — relativ registreringshindring — princippet ne ultra petita — Artikel 76, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 95, stk. 1, i forordning (EU) 2017/1001] — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — Artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001]]	28
2018/C 392/36	Sag T-664/16: Rettens kendelse af 30. maj 2018 — PJ mod EUIPO — Erdmann & Rossi (Erdmann & Rossi) (EU-varemærker — bistand fra en advokat, der ikke er uafhængig tredjemand i forhold til sagsøgeren — udskiftning af en part i sagen — overdragelse af en EU-varemærkeansøgers rettigheder — bistand fra en advokat, der ikke er uafhængig tredjemand i forhold til den, der anmoder om udskiftning — afvisning)	29
2018/C 392/37	Sag T-750/17: Rettens kendelse af 19. juli 2018 — Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych mod Kommissionen (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — begæring om aktindsigt i Kommissionens bemærkninger og i en medlemsstats udførlige udtalelse i forbindelse med en informationsprocedure i henhold til direktiv (EU) 2015/1535 — afslag på aktindsigt — udbredelse efter sagens anlæg — bortfald af sagens genstand — uforholdt at træffe afgørelse)	30

2018/C 392/38	Sag T-401/18 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 4. juli 2018 — SFIE-PE mod Parlamentet (Særlige rettergangsformer — regler for institutionerne — tolkestrejke — foranstaltninger vedrørende rekvirering af tolke vedtaget af Europa-Parlamentet — begæring om udsættelse af gennemførelse — begæring om foreløbige forholdsregler — delvis afvisning — interesseafvejning)	31
2018/C 392/39	Sag T-402/18 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 4. juli 2018 — Aquino m.fl. mod Parlamentet (Særlige rettergangsformer — regler for institutionerne — tolkestrejke — foranstaltninger vedrørende rekvirering af tolke vedtaget af Europa-Parlamentet — begæring om udsættelse af gennemførelse — begæring om foreløbige forholdsregler — delvis afvisning — interesseafvejning) . .	31
2018/C 392/40	Sag T-507/18: Sag anlagt den 24. august 2018 — Frankrig mod Kommissionen	32
2018/C 392/41	Sag T-520/18: Sag anlagt den 29. august 2018 — BGC Partners mod EUIPO — Bankgirocentralen BGC (BGC PARTNERS)	33
2018/C 392/42	Sag T-521/18: Sag anlagt den 29. august 2018 — BGC Partners mod EUIPO — Bankgirocentralen BGC (BROKERAGE)	34
2018/C 392/43	Sag T-522/18: Sag anlagt den 28. august 2018 — BGC Partners mod EUIPO — BGC Partners	35
2018/C 392/44	Sag T-523/18: Sag anlagt den 3. september 2018 — BGC Partners mod EUIPO — Bankgirocentralen BGC (BGC PRO)	36
2018/C 392/45	Sag T-532/18: Sag anlagt den 10. september 2018 — Aroma Essence mod EUIPO — Refan Bulgarien (Vaskesvampe)	37
2018/C 392/46	Sag T-534/18: Sag anlagt den 7. september 2018 — Peek & Cloppenburg mod EUIPO — Peek & Cloppenburg (Peek)	38
2018/C 392/47	Sag T-535/18: Sag anlagt den 7. september 2018 — Peek & Cloppenburg mod EUIPO — Peek & Cloppenburg (Peek's)	39

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2018/C 392/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 381 af 22.10.2018

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 373 af 15.10.2018

EUT C 364 af 8.10.2018

EUT C 352 af 1.10.2018

EUT C 341 af 24.9.2018

EUT C 328 af 17.9.2018

EUT C 319 af 10.9.2018

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Appel iværksat den 21. februar 2018 af El Corte Inglés SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 5. december 2017 i sag T-212/16 — El Corte Inglés mod EUIPO

(Sag C-150/18 P)

(2018/C 392/02)

*Processprog: engelsk***Parter**

Appellant: El Corte Inglés SA (ved abogado J.L. Rivas Zurdo)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret og Elho Business & Sport Vertriebs GmbH

Ved kendelse af 6. september 2018 har Domstolen (Niende Afdeling) afvist appellen.

Appel iværksat den 21. februar 2018 af El Corte Inglés SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 5. december 2017 i sag T-213/16, El Corte Inglés mod EUIPO

(Sag C-151/18 P)

(2018/C 392/03)

*Processprog: engelsk***Parter**

Appellant: El Corte Inglés SA (ved advokat J.L. Rivas Zurdo)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Elho Business & Sport Vertriebs GmbH

Ved kendelse af 6. september 2018 har Domstolen (Niende Afdeling) afvist appellen.

Appel iværksat den 6. april 2018 af Dochirnie pidpriemstvo Kondyterska korporatsiia »Roshen« til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 7. februar 2018 i sag T-775/16 — Kondyterska korporatsiia »Roshen« mod EUIPO

(Sag C-246/18 P)

(2018/C 392/04)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Dochirnie pidpriemstvo Kondyterska korporatsiia »Roshen« (ved advokatē R. Žabolienė og advokatē I. Lukauskienė)

Den anden part i appelsagen: EUIPO og Moscow Confectionery Factory »Krasnyiy oktyabr« OAO

Domstolen (Ottende Afdeling) har ved kendelse af 6. september 2018 afvist appellen.

Appel iværksat den 10. april 2018 af Moscow Confectionery Factory »Krasnyiy oktyabr« OAO til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 7. februar 2018 i sag T-795/16 — Krasnyiy oktyabr mod EUIPO

(Sag C-248/18 P)

(2018/C 392/05)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Moscow Confectionery Factory »Krasnyiy oktyabr« OAO (ved O. Spuhler, M. Geitz, Rechtsanwälte og J. Stock, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Dochirnie pidpriemstvo Kondyterska korporatsiia »Roshen«

Ved kendelse af 11. september 2018 har Domstolen (Ottende Afdeling) afvist appellen.

Appel iværksat den 6. juli 2018 af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 26. april 2018 i sag T-554/14, Messi Cuccittini mod EUIPO — J.M.-E.V. e hijos

(Sag C-449/18 P)

(2018/C 392/06)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved S. Palmero Cabezas, som befuldmægtiget)

De andre parter i appelsagen: Lionel Andrés Messi Cuccittini og J.M.-E.V. e hijos, S.R.L.

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Den appellerede dom ophæves.

— Sagsøgeren for Retten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

EUIPO er af den opfattelse, at den appellerede dom skal ophæves, for så vidt som Retten har tilsidesat EU-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, litra b), af følgende grunde:

- Retten har begået en retlig fejl, idet den har undersøgt den begrebsmæssige lighed mellem tegnene og alene taget hensyn til opfattelsen hos en væsentlig del af den relevante kundekreds, hvorved den ikke fastslog nogen relevans for resten af den relevante kundekreds, for hvem den begrebsmæssige forskel mellem varemærkerne ikke kan udligne disses visuelle og fonetiske lighed.
- Som følge heraf har Retten begået en retlig fejl, idet den på grundlag af den begrebsmæssige opfattelse, som »en væsentlig del af« kundekredsen har af de omtvistede varemærker, undlod at fastslå, at der foreligger en risiko for forveksling, i stedet for at vurdere, om den nævnte risiko for forveksling forefindes hos en ikke ubetydelig del af den relevante kundekreds, således som det kræves i henhold retspraksis.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Mercantil de Gerona (Spanien) den 17. juli 2018 — ZX mod Ryanair DAC

(Sag C-464/18)

(2018/C 392/07)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Mercantil de Gerona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ZX

Sagsøgt: Ryanair DAC

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kræver reglen om stiltiende værnetingsaftale i artikel 26 i forordning (EU) nr. 1215/2012⁽¹⁾ i alle henseender en selvstændig og fælles fortolkning for alle medlemsstater, som derfor ikke kan være betinget af de begrænsninger, der er fastlagt i medlemsstaternes nationale kompetenceregler?
- 2) Er reglen om stiltiende værnetingsaftale i artikel 26 i forordning (EU) nr. 1215/2012 en »ren« regel om international kompetence, som udelukkende udpeger retterne i en medlemsstat, og hvorefter det tilkommer den pågældende medlemsstats nationale procesret at udpege den ret, der har stedlig kompetence, eller er der derimod tale om en regel, der både omfatter retternes internationale og stedlige kompetence?
- 3) Kan der ved den omstændighed, at en flyvning anses for at være betjent af et luftfartsselskab, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, men afgår fra eller ankommer til en medlemsstat, hvor selskabet har en filial, der leverer accessoriske tjenesteydelser til selskabet, og billetterne ikke er købt gennem denne filial, henset til sagens omstændigheder, være tale om en sag vedrørende driften af en filial, et agentur eller en anden virksomhed, som kan udgøre det tilknytningsmoment, der ligger til grund for værnetingsaftalen i artikel 7, nr. 5), i forordning (EU) nr. 1215/2012?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser (EUT 2012, L 351, s. 1).

Appel iværksat den 19. juli 2018 af J-M.-E.V. e hijos, S.R.L. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 26. april 2018 i sag T-554/14, Messi Cuccittini mod EUIPO — J-M.-E.V. e hijos

(Sag C-474/18 P)

(2018/C 392/08)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: J-M.-E.V. e hijos, S.R.L. (ved abogados J. Güell Serra og R. Gimeno-Bayón Cobos)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret og Lionel Messi Cuccittini

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom af 26. april 2018 afsagt i sag T-554/14 ⁽¹⁾ ophæves i sin helhed.
- Der træffes endelig afgørelse i sagen, hvis dette er muligt.
- Sagen hjemvises til Retten med henblik på, at denne træffer afgørelse i overensstemmelse med de af Domstolen fastsatte bindende kriterier.
- Lionel Messi Cuccittini tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Med den appellerede dom annullerede Retten den afgørelse, som appelkammeret ved EUIPO havde truffet, og hvorved der blev givet afslag på registrering af varemærket »MESSI« på grund af risikoen for forveksling med det ældre varemærke »MASSI«, idet Retten fandt, at selv om varemærkerne »MASSI« og »MESSI« visuelt og fonetisk ligner hinanden og omfatter varer af samme art, havde appelkammeret begået en fejl, idet de begrebsmæssige forskelle mellem varemærkerne er til hinder for enhver risiko for forveksling.

Retten har med sin dom begået fire retlige fejl, hvorfor appellen støttes på fire anbringender:

1. Retten har i den appellerede dom anført, at såfremt appelkammeret havde taget hensyn til appellants renommé, burde den have konkluderet, at udtrykket »messi« på et begrebsmæssigt plan klart adskiller sig fra udtrykket »massi«. I modsætning til hvad der er anført i den appellerede dom, har Domstolen og Retten gentagne gange i deres praksis fastslået, at et eventuelt renommé hos det ansøgte varemærke ikke har relevans for fastlæggelsen af risikoen for forveksling med et ældre varemærke i henhold til artikel 8, stk. 1, litra b), i EU-varemærkeforordningen.
2. Retten begik ligeledes en fejl, da den fastslog, at ansøgerens efternavns renommé var en velkendt kendsgerning, som endog uden at være blevet godtgjort eller anført af Lionel Messi selv for appelkammeret, burde være blevet taget i betragtning af appelkammeret, da der var tale om en omstændighed, som enhver har kendskab til, eller som kan undersøges via almindeligt tilgængelige kilder. Graden af kendskabet til ansøgerens efternavn i Europa på tidspunktet for afgørelsen af indsigelsessagen (12/06/2013) kan ikke gøres gældende i 2018 og slet ikke, når det ikke var blevet hverken påberåbt for appelkammeret eller understøttet af noget bevis.
3. I nærværende sag er der tale om fremsættelse af et nyt krav (*mutatio libelli*), der har medført manglende mulighed for forsvar, idet Retten tillod en ny og forskellig sagsgenstand, som ikke var blevet påberåbt for appelkammeret: »virkningen af det begrebsmæssige kendetegn MESSI«.

4. I dommen henvises fejlagtigt til dom PICARO mod PICASSO, henset til (i) at i dom PICARO mod PICASSO var det velkendte varemærke indsigers varemærke »PICASSO«, mens det angiveligt velkendte varemærke i nærværende sag er det ansøgte varemærke, og (ii) dom PICARO mod PICASSO drejede sig om varer, hvor gennemsnitsforbrugerens grad af opmærksomhed i forbindelse med køb er særligt høj, mens der i nærværende tvist er tale om varer rettet til den almindeligt oplyste, rimeligt opmærksomme og velunderrettede gennemsnitsforbruger i Den Europæiske Union.

⁽¹⁾ ECLI:EU:T:2018:230

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 25. juli 2018 —
Finanzamt Kaufbeuren mit Außenstelle Füssen mod Golfclub Schloss Igling e. V.**

(Sag C-488/18)

(2018/C 392/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finanzamt Kaufbeuren mit Außenstelle Füssen

Sagsøgt: Golfclub Schloss Igling e. V.

Præjudicielle spørgsmål

1. Har artikel 132, stk. 1, litra m), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾, ifølge hvilken »visse former for levering af ydelser med nær tilknytning til udøvelsen af sport eller fysisk træning, der præsteres af organer, som ikke arbejder med gevinst for øje, til fordel for personer, der deltager i sport eller fysisk træning«, direkte virkning, således at organer, som ikke arbejder med gevinst for øje, kan påberåbe sig denne bestemmelse direkte, hvis den ikke er gennemført i national ret?
2. Såfremt spørgsmål 1) besvares bekræftende, drejer udtrykket »organ, som ikke arbejder med gevinst for øje,« som omhandlet i artikel 132, stk. 1, litra m), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem sig da om
 - et begreb, der skal fortolkes selvstændigt efter EU-retten, eller
 - har medlemsstaterne kompetence til at lade eksistensen af et sådant organ afhænge af betingelser som § 52, sammenholdt med § 55, i Abgabenordnung (lov om afgifter) (eller betingelserne i § § 51 ff. i Abgabenordnung i deres helhed)?
3. Såfremt det drejer sig om et begreb, der skal fortolkes selvstændigt efter EU-retten, skal et organ, som ikke arbejder med gevinst for øje, i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 132, stk. 1, litra m), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, da have regler for det tilfælde, at organet skal opløses, ifølge hvilke det skal overdrage den formue, det ejer på dette tidspunkt, til et andet organ, som ikke arbejder med gevinst for øje, til fremme af sport og fysisk træning?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 3. august 2018 — La Quadrature du Net, French Data Network, Fédération des fournisseurs d'accès à Internet associatifs og Igwan.net mod Premier ministre, Garde des Sceaux, ministre de la Justice, Ministre de l'Intérieur, Ministre des Armées

(Sag C-511/18)

(2018/C 392/10)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: La Quadrature du Net, French Data Network, Fédération des fournisseurs d'accès à Internet associatifs og Igwan.net

Sagsøgte: Premier ministre, Garde des Sceaux, ministre de la Justice, Ministre de l'Intérieur og Ministre des Armées

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal den forpligtelse til generel og udifferentieret lagring, som pålægges udbyderne på grundlag af bestemmelserne i artikel 15, stk. 1, i direktivet af 12. juli 2002 ⁽¹⁾, i en situation, der er præget af alvorlige og vedvarende trusler mod den nationale sikkerhed og navnlig af risikoen for terror, anses for et indgreb, der er begrundet i retten til personlig sikkerhed, som er sikret ved artikel 6 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og hensyn til den nationale sikkerhed, som medlemsstaterne er eneansvarlige for i medfør af artikel 4 i traktaten om Den Europæiske Union?
- 2) Skal direktivet af 12. juli 2002 sammenholdt med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at det tillader lovgivningsmæssige foranstaltninger, såsom foranstaltninger med henblik på indsamling i realtid af trafik- og lokaliseringsdata vedrørende bestemte personer, som ganske vist påvirker rettigheder og forpligtelser for udbydere af en elektronisk kommunikationstjeneste, men dog ikke pålægger dem en specifik forpligtelse til lagring af deres data?
- 3) Skal direktivet af 12. juli 2002 sammenholdt med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at det i alle tilfælde gør retmæssigheden af procedurer til indsamling af forbindelsesdata betinget af opfyldelsen af et krav om underretning af de berørte personer, når en sådan underretning ikke længere kan skade de kompetente myndigheders efterforskning, eller kan sådanne procedurer anses for at være retmæssige henset til samtlige øvrige eksisterende proceduremæssige garantier, idet disse sikrer, at adgangen til retsmidler er effektiv?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12.7.2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (EFT L 201, s. 37).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 3. august 2018 — French Data Network, La Quadrature du Net og Fédération des fournisseurs d'accès à Internet associatifs mod Premier ministre, Garde des Sceaux og Ministre de la Justice

(Sag C-512/18)

(2018/C 392/11)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: French Data Network, La Quadrature du Net og Fédération des fournisseurs d'accès à Internet associatifs

Sagsøgt: Premier ministre, Garde des Sceaux og Ministre de la Justice

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal den forpligtelse til generel og udifferentieret lagring, som pålægges udbyderne på grundlag af bestemmelserne i artikel 15, stk. 1, i direktivet af 12. juli 2002 ⁽¹⁾, navnlig henset til de garantier og den kontrol, som derefter er knyttet til indsamlingen og anvendelsen af disse forbindelsesdata, anses for et indgreb, der er begrundet i retten til personlig sikkerhed, som er sikret ved artikel 6 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og hensyn til den nationale sikkerhed, som medlemsstaterne er eneansvarlige for i medfør af artikel 4 i traktaten om Den Europæiske Union?
- 2) Skal bestemmelserne i direktivet af 8. juni 2000 ⁽²⁾ sammenholdt med artikel 6, 7, 8, 11 og artikel 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at de tillader en stat at indføre en national lovgivning, der pålægger personer, hvis virksomhed består i at tilbyde adgang til offentlige onlinekommunikations-tjenester, og fysiske eller juridiske personer, der, selv vederlagsfrit, med henblik på tilrådighedsstillelse for offentligheden via offentlige onlinekommunikationstjenester varetager oplagring af signaler, skrift, billeder, lyd eller meddelelser af enhver art, der leveres af modtagere af disse tjenester, at lagre data, som vil kunne gøre det muligt at identificere enhver, der har bidraget til at skabe indholdet eller en del af indholdet af de tjenester, som de leverer, for at den retslige myndighed i påkommende tilfælde kan kræve videregivelse heraf med henblik på at sikre overholdelsen af reglerne om civil- eller strafferetligt ansvar?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12.7.2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (EFT L 201, s. 37)

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8.6.2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (»Direktivet om elektronisk handel«) (EFT L 178, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Okresní soud v Českých Budějovicích (Den Tjekkiske Republik) den 7. august 2018 — RD mod SC

(Sag C-518/18)

(2018/C 392/12)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Okresní soud v Českých Budějovicích

Parter i hovedsagen

Sagsøger: RD

Sagsøgt: SC

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 3, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 ⁽¹⁾ om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav fortolkes således, at et krav, hvorom der efter bevisoptagelse er truffet afgørelse, kan anses for ubestridt, hvis hverken sagsøgte, der anerkendte sin gæld, før sagen blev anlagt, eller værger har været til stede under retssagen, og de ikke har fremsat indsigelser under sagens behandling?

⁽¹⁾ EUT L 143, s. 15.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 10. august 2018 — Dr. Willmar Schwabe GmbH & Co. KG mod Queisser Pharma GmbH & Co. KG

(Sag C-524/18)

(2018/C 392/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dr. Willmar Schwabe GmbH & Co. KG

Sagsøgt: Queisser Pharma GmbH & Co. KG

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 10, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1924/2006 ⁽¹⁾ fortolkes således, at en henvisning til generelle, uspecifikke gavnlige sundhedsmæssige virkninger er »ledsaget« af specifikke sundhedsanprisninger, der er opført på de i artikel 13 eller 14 i forordningen fastsatte lister, allerede når henvisningen står på forsiden og de tilladte anprisninger på bagsiden af varens emballage, og indholdet af anprisningerne efter den almindelige opfattelse ganske vist klart vedrører henvisningen, men henvisningen ikke selv, f.eks. ved en asterisk, indeholder nogen entydig reference til anprisningerne på bagsiden?
- 2) Skal der også ved henvisninger til generelle, uspecifikke gavnlige virkninger som omhandlet i artikel 10, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1924/2006 foreligge dokumentation i henhold til denne forordnings artikel 5, stk. 1, litra a), og artikel 6, stk. 1?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 af 20.12.2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer (EUT L 404, s. 9).

Appel iværksat den 16. august 2018 af České dráhy a.s. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 20. juni 2018 i sag T-325/16, České dráhy mod Kommissionen

(Sag C-538/18 P)

(2018/C 392/14)

Processprog: tjekkisk

Parter

Appellant: České dráhy a.s. (ved advokati K. Muzikář og J. Kindl)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Genstand

Appel til prøvelse af Rettens dom af 20. juni 2018 i sag T-325/16 České dráhy mod Kommissionen.

I ovennævnte dom gav Retten České dráhy delvist medhold i selskabets søgsmål om annullation af Kommissionens afgørelse C(2016) 2417 final af 18. april 2016 i sag AT.40156 — Falcon. Retten annullerede den anfægtede afgørelse fra Kommissionen »for så vidt som den vedrører andre forbindelser end forbindelsen mellem Prag og Ostrava og en anden adfærd end den formodede anvendelse af priser, der er lavere end kostpriserne«. Retten frifandt i øvrigt Kommissionen. Den traf også afgørelse om, at hver part skulle bære sine egne omkostninger

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Den Europæiske Unions Rets den 20. juni 2018 i sag T-325/15, České dráhy mod Kommissionen, EU: T:2018:368, ophæves, for så vidt som Retten frifandt Kommissionen og traf afgørelse om sagsomkostningerne.
- Kommissionens afgørelse C(2016) 2417 final af 18. april 2016 i sag AT.40156 — Falcon annulleres i sin helhed.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne i sag T-325/16 og sagsomkostningerne i forbindelse med appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Det første anbringende: Retten fastslog fejlagtigt, at den anfægtede afgørelse fra Kommissionen var tilstrækkeligt begrundet.

České dráhy har gjort gældende, at Europa-Kommissionen ikke gav en præcis og detaljeret begrundelse for den anfægtede afgørelse og således ikke overholdt kravene i henhold til Domstolens praksis. Retten traf en fejlagtig afgørelse ved ikke desto mindre at undlade at annullere den anfægtede afgørelse fra Kommissionen i sin helhed.

2. Det andet anbringende: Retten undlod at tage hensyn til, at Kommissionen, inden den vedtog den anfægtede afgørelse, så bort fra en lang række beviser for, at České dráhy ikke handlede retsstridigt.

České dráhy har gjort gældende, at Kommissionen, inden den vedtog den anfægtede afgørelse, ikke behandlede de faktiske omstændigheder, der viste, at České dráhys adfærd ikke var retsstridig og alene (i strid med proportionalitetsprincippet) vedtog den anfægtede afgørelse på grundlag af visse isolerede beviser, der blev taget ud af en sammenhæng. Retten traf en fejlagtig afgørelse ved ikke desto mindre at undlade at annullere den anfægtede afgørelse fra Kommissionen i sin helhed.

3. Det tredje anbringende: Retten foretog en fejlagtig bedømmelse af betingelserne for anvendelse af artikel 102 TEUF.

České dráhy har gjort gældende, at Kommissionen på grundlag af forordning nr. 1/2003 kun må undersøge adfærd, der kan udgøre en overtrædelse af artikel 101 og/eller artikel 102 TEUF. Kommissionen iværksatte en kontrolundersøgelse i České dráhys hovedsæde, idet den havde mistanke om, at der forelå en overtrædelse af artikel 102 TEUF. Denne bestemmelse kan kun finde anvendelse, såfremt a) en virksomhed har misbrugt en dominerende stilling på det indre marked eller en væsentlig del heraf, og b) det påståede misbrug i væsentlig grad kan påvirke samhandelen mellem medlemsstater. České dráhy er af den opfattelse, at Retten fejlagtigt fastslog, at disse betingelser var opfyldt i denne sag.

4. Det fjerde anbringende: Rettens afgørelse vedrørende sagsomkostningerne er fejlagtig.

České dráhy har gjort gældende, at Retten skulle have taget søgsmålet til følge i sin helhed og således også have pålagt Kommissionen at godtgøre České dráhy sagsomkostningerne.

Appel iværksat den 16. august 2018 af České dráhy a.s. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 20. juni 2018 i sag T-621/16, České dráhy mod Kommissionen

(Sag C-539/18 P)

(2018/C 392/15)

Processprog: tjekkisk

Parter

Appellant: České dráhy a.s. (ved advokáti K. Muzikář og J. Kindl)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Sagens genstand

Appel til prøvelse af Rettens dom af 20. juni 2018 i sag T-621/16 České dráhy mod Kommissionen.

Ved denne dom frifandt Retten Kommissionen i det søgsmål, som České dráhy havde anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2016) 3993 final af 22. juni 2016 i sag AT.40401 — Twins. Retten pålagde endvidere České dráhy at betale sagsomkostningerne.

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 20. juni 2018 i sag T-621/16 České dráhy mod Kommissionen, EU:T:2018:36, ophæves.
- Kommissionens afgørelse C(2016) 3993 final af 22. juni 2016 i sag AT.40401 — Twins annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale de omkostninger, som České dráhys har afholdt i forbindelse med sag T-621/16 og appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for sin appel har České dráhy fremsat fire anbringender.

1. Første appelanbringende: For så vidt som Domstolen giver České dráhy medhold i den appel, som selskabet har iværksat i sag T-325/16, bør den også give medhold i nærværende appel.

Med sin appel til prøvelse af Rettens dom af 20. juni 2018 i sag T-325/16 har České dráhy nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse i sin helhed om en kontrolundersøgelse på České dráhys hjemsted i april 2016. Kommissionens afgørelse af 22. juni 2016, som České dráhy har nedlagt påstand om annullation af i den konnekse sag, blev vedtaget på grundlag af dokumenter, som var blevet beslaglagt under den nævnte tidligere kontrolundersøgelse. Såfremt Domstolen giver České dráhy medhold i den appel, som selskabet har iværksat i sag T-325/16 (dvs. hvis Domstolen fastslår, at den tidligere kontrolundersøgelse var ulovlig), skal den også annullere den omtvistede afgørelse fra Kommissionen af 22. juni 2016.

2. Andet appelanbringende: Retten undersøgte ikke, om de dokumenter, som udgjorde grundlaget for iværksættelsen af den anden kontrolundersøgelse, var blevet beslaglagt under den ulovlige del af den første kontrolundersøgelse, og Retten traf afgørelse, som om den første kontrolundersøgelse var blevet iværksat helt i overensstemmelse med loven.

De dokumenter, som udgjorde grundlaget for iværksættelsen af den anden kontrolundersøgelse, blev beslaglagt i forbindelse med Kommissionens tidligere (første) kontrolundersøgelse på České dráhys hjemsted. Ved dommen i sag T-325/16 annullerede Retten delvist Kommissionens afgørelse om iværksættelse af den første kontrolundersøgelse, for så vidt som den ikke vedrørte priser, der angiveligt var lavere end kostprisen, på forbindelsen mellem Prag og Ostrava. České dráhy er af den opfattelse, at de dokumenter, som udgjorde grundlaget for Kommissionens iværksættelse af den anden kontrolundersøgelse, blev beslaglagt under den ulovlige del af den første kontrolundersøgelse (Kommissionen ville ikke have stødt på dokumenterne, hvis den alene på lovlig vis havde foretaget den første kontrolundersøgelse), og at de derfor ikke kunne anvendes som grundlag for iværksættelsen af den anden kontrolundersøgelse. Retten undersøgte ikke disse spørgsmål.

3. Tredje appelanbringende: På grundlag af et forkert retligt kriterium vurderede Retten, hvorvidt de dokumenter, som udgjorde grundlaget for Kommissionens iværksættelse af den anden kontrolundersøgelse, var forbundet med priser, der angiveligt var lavere end kostpriserne, på forbindelsen mellem Prag og Ostrava.

Retten tog udgangspunkt i det forkerte retlige kriterium om, at praktisk taget ethvert dokument, der var fundet på České dráhys hjemsted, havde en sammenhæng med vurderingen af selskabets priser, som angiveligt var lavere end kostpriserne, på forbindelsen mellem Prag og Ostrava (ifølge det pågældende kriterium er Kommissionens kontrolundersøgelse af priserne, som angiveligt er lavere end kostpriserne, praktisk taget ubegrænset). På grundlag af dette forkerte retlige kriterium konkluderede Retten, at Kommissionen i forbindelse med den første kontrolundersøgelse med rette havde kunnet beslaglægge de dokumenter, som udgjorde grundlaget for den senere iværksættelse af den anden kontrolundersøgelse.

4. Fjerde appelanbringende: Rettens afgørelse vedrørende sagsomkostningerne er forkert.

České dráhy gør gældende, at Retten burde have givet České dráhy medhold i søgsmålet og således ligeledes have pålagt Kommissionen at betale České dráhy sagsomkostningerne.

RET TEN

Rettens dom af 23. september 2018 — Rosneft m.fl. mod Rådet

(Sag T-715/14) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger truffet på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine — begrundelsespligt — urigtigt skøn — begrundelsespligt — ret til forsvar og ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem Den Europæiske Union og Rusland — ejendomsret — ligebehandling — proportionalitet — magtfordrejning — retssikkerhed)

(2018/C 392/16)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: PAO Rosneft Oil Company, tidligere NK Rosneft OAO (Moskva, Rusland), RN-Shelf-Arctic OOO (Moskva), AO RN-Shelf-Far East, tidligere RN-Shelf-Dal'ny Vostok ZAO (Yuzhno-Sakhalinsk, Rusland), RN Exploration OOO (Moskva), Tagulskoe OOO (Krasnoyarsk, Rusland) (først ved T. Beazley, QC, derefter ved advokaterne L. Van den Hende og J. Charles, samt solicitors M. Schonberg og K. Krissinel)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved S. Boelaert og B. Driessen, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (først ved C. Brodie, dernæst ved V. Kaye, dernæst ved S. Brandon, dernæst ved C. Crane og endelig ved R. Fadoju, som befuldmægtigede, bistået af barrister C. Banner) og Europa-Kommissionen (ved L. Havas, T. Scharf og D. Gauci, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt på grundlag af artikel 263 TEUF med påstand om annullation af artikel 1, stk. 2, litra b)-d), og artikel 1, stk. 3, i samt bilag III til Rådets afgørelse 2014/512/FUSP af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine (EUT 2014, L 229, s. 13), som ændret ved Rådets afgørelse 2014/659/FUSP af 8. september 2014 (EUT 2014, L 271, s. 54), ved Rådets afgørelse 2014/872/FUSP af 4. december 2014 (EUT 2014, L 349, s. 58), ved Rådets afgørelse (FUSP) 2015/971 af 22. juni 2015 (EUT 2015, L 157, s. 50), ved Rådets afgørelse (FUSP) 2015/2431 af 21. december 2015 (EUT 2015, L 334, s. 22), ved Rådets afgørelse (FUSP) 2016/1071 af 1. juli 2016 (EUT 2016, L 178, s. 21), og ved Rådets afgørelse (FUSP) 2016/2315 af 19. december 2016 (EUT 2016, L 345, s. 65), samt af artikel 3, artikel 3a, artikel 4, stk. 3 og 4, artikel 5, stk. 2, litra b)-d), artikel 5, stk. 3, og artikel 11 i, samt bilag II og bilag VI til Rådets forordning (EU) nr. 833/2014 af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine (EUT 2014, L 229, s. 1), som ændret ved Rådets forordning (EU) nr. 960/2014 af 8. september 2014 (EUT 2014, L 271, s. 3), og ved Rådets forordning (EU) nr. 1290/2014 af 4. december 2014 (EUT 2014, L 349, s. 20).

Konklusion

1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.

- 2) PAO Rosneft Oil Company, RN-Shelf-Arctic OOO, AO RN-Shelf-Far East, RN-Exploration OOO og Tagulskoe OOO bærer deres egne omkostninger og betaler de af Rådet afholdte omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 431 af 1.12.2014.

Rettens dom af 13. september 2018 — Sberbank of Russia mod Rådet

(Sag T-732/14) (¹)

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger truffet på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine — opførelse og efterfølgende opretholdelse af sagsøgerens navn på listen over de enheder, der er omfattet af restriktive foranstaltninger — urigtigt skøn — begrundelsespligt — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — ejendomsret — ret til at udøve økonomisk virksomhed)

(2018/C 392/17)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sberbank of Russia OAO (Moskva, Rusland) (ved D. Rose og M. Lester, QC, samt solicitors J.-A. Fearn og P. Crowther)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved S. Boelaert og J.-P. Hix, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved D. Gauci, L. Havas et T. Scharf, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af dels Rådets afgørelse 2014/512/FUSP af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine (EUT 2014, L 229, s. 13), som ændret ved Rådets afgørelse 2014/659/FUSP af 8. september 2014 (EUT 2014, L 271, s. 54), Rådets afgørelse (FUSP) 2015/971 af 22. juni 2015 (EUT 2015, L 157, s. 50), Rådets afgørelse (FUSP) 2015/2431 af 21. december 2015 (EUT 2015, L 334, s. 22), Rådets afgørelse (FUSP) 2016/1071 af 1. juli 2016 (EUT 2016, L 178, s. 21), Rådets afgørelse (FUSP) 2016/2315 af 19. december 2016 (EUT 2016, L 345, s. 65) og Rådets afgørelse (FUSP) 2017/1148 af 28. juni 2017 (EUT 2017, L 166, s. 35), dels Rådets forordning (EU) nr. 833/2014 af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine (EUT 2014, L 229, s. 1), som ændret ved Rådets forordning (EU) nr. 960/2014 af 8. september 2014 (EUT 2014, L 271, s. 3), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.

Konklusion

1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.

2) Sberbank of Russia OAO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet afholdte omkostninger.

3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 16 af 19.1.2015.

Rettens dom af 13. september 2018 — VTB Bank mod Rådet

(Sag T-734/14) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger truffet på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine — opførelse og derefter opretholdelse af sagsøgerens navn på listen over enheder, der er omfattet af restriktive foranstaltninger — åbenbart urigtige skøn — begrundelsespligt — ret til et forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — ejendomsret — ret til at udøve økonomisk virksomhed)

(2018/C 392/18)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: VTB Bank PAO, tidligere VTB Bank OAO (Sankt-Petersborg, Rusland) (ved advokat J. Ruiz Calzado, solicitor C. Claypoole og M. Lester, QC)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J. P. Hix og S. Boelaert, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved L. Havas, T. Scharf og D. Gauci, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om for det første annullation af Rådets afgørelse 2014/512/FUSP af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine (EUT 2014, L 229, s. 13), som ændret ved Rådets afgørelse 2014/659/FUSP af 8. september 2014 (EUT 2014, L 271, s. 54), og for det andet annullation af Rådets forordning (EU) nr. 833/2014 af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine (EUT 2014, L 229, s. 1), som ændret ved Rådets forordning (EU) nr. 960/2014 af 8. september 2014 (EUT 2014, L 271, s. 3), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) VTB Bank PAO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet for Den Europæiske Union afholdte omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 16 af 19.1.2015.

Rettens dom af 13. september 2018 — Gazprom Neft mod Rådet(Sag T-735/14 og T-799/14) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger truffet på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine — opførelse og derefter opretholdelse af sagsøgerens navn på listen over enheder, der er omfattet af restriktive foranstaltninger — begrundelsespligt — retsgrundlag — partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem Den Europæiske Union og Rusland — ejendomsret — ret til at drive erhvervsmæssig virksomhed — proportionalitet)

(2018/C 392/19)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Gazprom Neft PAO, tidligere Gazprom Neft OAO (Sankt-Petersborg, Rusland) (ved advocats L. Van den Hende og J. Charles og solicitor S. Cogman)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bishop og S. Boelaert, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (først ved C. Brodie og S. Simmons, så ved Brodie og V. Kaye, derefter ved Brodie, C. Crane og S. Brandon og endelig ved Brodie, R. Fadoju og M. Brandon, som befuldmægtigede, bistået af G. Facenna, QC, og barrister C. Banner) og Europa-Kommissionen (ved L. Havas, T. Scharf og D. Gauci, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af for det første artikel 1, stk. 2, litra b)-d), artikel 1, stk. 3 og 4, artikel 4, artikel 4a, artikel 7, stk. 1, litra a), og bilag III til Rådets afgørelse 2014/512/FUSP af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine (EUT 2014, L 229, s. 13), som ændret ved Rådets afgørelse 2014/659/FUSP af 8. september 2014 (EUT 2014, L 271, s. 54) og ved Rådets afgørelse 2014/872/FUSP af 4. december 2014 (EUT 2014, L 349, s. 58), og for det andet artikel 3, artikel 3a, artikel 4, stk. 3 og 4, artikel 5, stk. 2, litra b)-d), artikel 5, stk. 3 og 4, artikel 11, stk. 1, litra a), og bilag VI til Rådets forordning (EU) nr. 833/2014 af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine (EUT 2014, L 229, s. 1), som ændret ved Rådets forordning (EU) nr. 960/2014 af 8. september 2014 (EUT 2014, L 271, s. 3) og ved Rådets forordning (EU) nr. 1290/2014 af 4. december 2014 (EUT 2014, L 349, s. 20).

Konklusion

- 1) Sagerne T-735/14 og T-799/14 forenes med henblik på dommen.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 3) Gazprom Neft PAO bærer sine egne omkostninger og betaler Rådets omkostninger.
- 4) Europa-Kommissionen og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 448 af 15.12.2014.

Rettens dom af 13. september 2018 — Vnesheconombank mod Rådet(Sag T-737/14) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger truffet på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine — opførelse af sagsøgerens navn på listen over enheder, der er omfattet af restriktive foranstaltninger — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn — retten til en effektiv retsbeskyttelse — magtfordrejning — ejendomsret — frihed til at oprette og drive egen virksomhed — ligebehandling)

(2018/C 392/20)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank) (Moskva, Rusland) (ved advokaterne J. Viñals Camallonga, J.L. Iriarte Ángel og L. Barriola Urruticoechea)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (først ved A. de Elera-San Miguel Hurtado og G. Étienne, derefter ved F. Florindo Gijón, P. Mahnič Bruni og H. Marcos Fraile, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre, D. Gauci og S. Pardo Quintillán, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om delvis annullation af Rådets afgørelse 2014/512/FUSP af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine (EUT 2014, L 229, s. 13), i den affattelse, der følger af Rådets afgørelse 2014/659/FUSP af 8. september 2014 om ændring af afgørelse 2014/512/FUSP (EUT 2014, L 271, s. 54), og Rådets forordning (EU) nr. 833/2014 af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine (EUT 2014, L 229, s. 1), i den affattelse, der følger af Rådets forordning (EU) nr. 960/2014 af 8. september 2014 om ændring af forordning nr. 833/2014 (EUT 2014, L 271, s. 3), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank) bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet for Den Europæiske Union afholdte omkostninger i forbindelse med denne sag og sagen om foreløbige forholdsregler.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 7 af 12.1.2015.

Rettens dom af 13. september 2018 — PSC Prominvestbank mod Rådet(Sag T-739/14) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger truffet på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine — opførelse af navnet på den enhed, som ejer sagsøgeren, på listen over de enheder, der er omfattet af restriktive foranstaltninger — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — magtfordrejning — ejendomsret — frihed til at oprette og drive egen virksomhed — ligebehandling)

(2018/C 392/21)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: PSC Prominvestbank og Joint-Stock Commercial Industrial & Investment Bank (Kiev, Ukraine) (ved advokaterne J. M. Viñals Camallonga, J.L. Iriarte Ángel og L. Barriola Urruticoechea)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (først ved A. de Elera-San Miguel Hurtado og F. Florindo Gijón, derefter F. Florindo Gijón, P. Mahnič Bruni og H. Marcos Fraile, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre, D. Gauci og S. Pardo Quintillán, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Anmodning i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om delvis annullation af Rådets afgørelse 2014/512/FUSP af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine (EUT 2014, L 229, s. 13) i den affattelse, der følger af Rådets afgørelse 2014/659/FUSP af 8. september 2014 om ændring af afgørelse 2014/512/FUSP (EUT 2014, L 271, s. 54) og af Rådets forordning (EU) nr. 833/2014 af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine (EUT 2014, L 229, s. 1) i den affattelse, der følger af Rådets forordning (EU) nr. 960/2014 af 8. september 2014 om ændring af forordning (EU) nr. 833/2014 (EUT 2014, L 271, s. 3) for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) PSC Prominvestbank, Joint-Stock Commercial Industrial & Investment Bank bærer sine egne sagsomkostninger og betaler de af Rådet for Den Europæiske Unions afholdte sagsomkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne sagsomkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 7 af 12.1.2015.

Rettens dom af 13. september 2018 — DenizBank mod Rådet(Sag T-798/14) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger truffet på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine — opførelse af navnet på den enhed, som ejer sagsøgeren, på listen over de enheder, der er omfattet af restriktive foranstaltninger — begrundelsespligt — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — associeringsaftalen mellem EU og Tyrkiet — grundlæggende rettigheder — proportionalitet)

(2018/C 392/22)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: DenizBank A.Ş. (Istanbul, Tyrkiet) (ved barristers O. Jones og D. Heaton, solicitors R. Mattick og S. Utku samt M. Lester, QC)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (først ved S. Boelaert og A. de Elera-San Miguel Hurtado, derefter ved S. Boelaert og P. Mahnič Bruni, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved D. Gauci, L. Havas og F. Ronkes Agerbeek, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Angående et søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af dels Rådets afgørelse 2014/512/FUSP af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine (EUT 2014, L 229, s. 13), som ændret ved Rådets afgørelse 2014/659/FUSP af 8. september 2014 (EUT 2014, L 271, s. 54), Rådets afgørelse 2014/872/FUSP af 4. december 2014 (EUT 2014, L 349, s. 58), Rådets afgørelse (FUSP) 2015/2431 af 21. december 2015 (EUT 2015, L 334, s. 22), Rådets afgørelse (FUSP) 2016/1071 af 1. juli 2016 (EUT 2016, L 178, s. 21) og Rådets afgørelse (FUSP) 2016/2315 af 19. december 2016 (EUT 2016, L 345, s. 65), dels Rådets forordning (EU) nr. 833/2014 af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine (EUT 2014, L 229, s. 1), som ændret ved Rådets forordning (EU) nr. 960/2014 af 8. september 2014 (EUT 2014, L 271, s. 3) og Rådets forordning (EU) nr. 1290/2014 af 4. december 2014 (EUT 2014, L 349, s. 20), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) DenizBank A.Ş. bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet afholdte omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger

⁽¹⁾ EUT C 89 af 16.3.2015.

Rettens dom af 19. september 2018 — HH Ferries m.fl. mod Kommissionen(Sag T-68/15) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — støtte til den faste, kombinerede vej- og jernbanetransportforbindelse over Øresund — den svenske regerings og den danske regerings offentlige finansiering af infrastrukturprojektet vedrørende den faste forbindelse over Øresund — statsgarantier — skattemæssig støtte — afgørelse om ikke at gøre indsigelse — afgørelse, hvori det fastslås, at der ikke foreligger statsstøtte — annulationssøgsmål — anfægtelig retsakt — formaliteten — ingen indledning af den formelle undersøgelsesprocedure — alvorlige vanskeligheder — begrebet støtteordning — støtte, der kan fremme virkeliggørelsen af vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse — vurdering af støtteelementet indeholdt i en garanti — begrænset støtte i en garanti — proportionalitet — berettiget forventning)

(2018/C 392/23)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: HH Ferries I/S, tidligere Scandlines Øresund I/S (Helsingør, Danmark), HH Ferries Helsingør ApS (Helsingør), HH Ferries Helsingborg AB, tidligere HH-Ferries Helsingborg AB (Helsingborg, Sverige) (ved advokaterne M. Johansson, R. Azelius, P. Remnelid og L. Sandberg-Mørch)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn, S. Noë, R. Sauer og L. Armati, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Kongeriget Danmark (først ved C. Thorning, derefter ved J. Nymann-Lindgren, som befuldmægtigede, bistået af advokat R. Holdgaard) og Kongeriget Sverige (først ved E. Karlsson, L. Swedenborg, A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson og N. Otte Widgren, derefter ved A. Falk, C. Meyer-Seitz, L. Zettergren og H. Shev, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Angående et søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2014) 7358 final af 15. oktober 2014 om ikke at kvalificere visse støtteforanstaltninger og om ikke at gøre indsigelse ved afslutningen af den indledende undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 108, stk. 3, TEUF vedrørende statsstøtte SA.36558 (2014/NN) og SA.38371 (2014/NN) — Danmark, samt SA.36662 (2014/NN) — Sverige, om offentlig finansiering af infrastrukturprojektet for den faste, kombinerede vej- og jernbanetransportforbindelse over Øresund (EUT 2014, C 418, s. 1, og EUT 2014, C 437, s. 1)

Konklusion

- 1) Kommissionens afgørelse C(2014) 7358 final af 15. oktober 2014 annulleres, for så vidt som Europa-Kommissionen heri traf afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod den skattemæssige støtte vedrørende nedskrivning af aktiver og fremførelse af tab, som Kongeriget Danmark havde tildelt Øresundsbro Konsortiet, og de garantier, som Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige havde ydet Øresundsbro Konsortiet.
- 2) I øvrigt frifindes Kommissionen.
- 3) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af HH Ferries I/S, HH Ferries Helsingør ApS og HH Ferries Helsingborg AB afholdte omkostninger.
- 4) Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 138 af 27.4.2015.

Rettens dom af 13. september 2018 — Almaz-Antey mod Rådet(Sag T-515/15) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger truffet på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine — opretholdelse af sagsøgerens navn på listen over enheder, der er omfattet af restriktive foranstaltninger — proportionalitet — urigtigt skøn — begrundelsespligt — grundlæggende rettigheder)

(2018/C 392/24)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Joint-Stock Company »Almaz-Antey« Air and Space Defence Corp., tidligere OAO Concern PVO Almaz-Antey (Moskva, Rusland) (ved advokaterne A. Haak, C. Stumpf og M. Brüggemann)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix og P. Mahnič, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation, for det første, af Rådets afgørelse (FUSP) 2015/971 af 22. juni 2015 om ændring af afgørelse 2014/512/FUSP om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine (EUT 2015, L 157, s. 50), for det andet, af Rådets skrivelse af 31. juli 2015, hvorved sidstnævnte erklærede, at sagsøgeren fortsat skulle være omfattet af de restriktive foranstaltninger, der var fastsat i Rådets afgørelse 2014/512/FUSP af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine (EUT 2014, L 229, s. 13), og i Rådets forordning (EU) nr. 833/2014 af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine (EUT 2014, L 229, s. 1), for det tredje, af Rådets afgørelse (FUSP) 2015/2431 af 21. december 2015 om ændring af afgørelse 2014/512 (EUT 2015, L 334, s. 22), og, for det fjerde, af Rådets afgørelse (FUSP) 2016/1071 af 1. juli 2016 om ændring af afgørelse 2014/512 (EUT 2016, L 178, s. 21), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.

Konklusion

1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.

2) Joint-Stock Company »Almaz-Antey« Air and Space Defence Corp. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 371 af 9.11.2015.

Rettens dom af 13. september 2018 — Tjekkiet mod Kommissionen(Sag T-627/16) ⁽¹⁾

(EGFL — udgifter, der er udelukket fra finansiering — udgifter afholdt af Den Tjekkiske Republik — afkoblet direkte støtte — kontrol ved telemåling — vinsektoren — krydsoverensstemmelse — gentagelse af tilfælde af manglende overensstemmelse)

(2018/C 392/25)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, J. Pavliš og J. Vlácil, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved D. Triantafyllou, Z. Malůšková og K. Walkerová, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Kongeriget Sverige (ved F. Bergius, A. Falk, C. Meyer-Seitz og H. Shev, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/1059 af 20. juni 2016 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT 2016, L 173, s. 59), for så vidt som den udelukker betalinger, som Den Tjekkiske Republik har gennemført inden for rammerne af EGFL, for 30 206 401,58 EUR.

Konklusion

- 1) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/1059 af 20. juni 2016 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) annulleres, for så vidt som den udelukker de betalinger, som Den Tjekkiske Republik har gennemført inden for EGFL for 6 356 909,30 EUR inden for krydsoverensstemmelseskontrollen vedrørende regnskabsåret 2011.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Kommissionen, Den Tjekkiske Republik og Kongeriget Sverige bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 392 af 24.10.2016.

Rettens dom af 18. september 2018 — Barroso Truta m.fl. mod Den Europæiske Unions Domstol

(Sag T-702/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — kontraktansatte — pensioner — overførsel til Unionens pensionsordning af pensionsrettigheder optjent tidligere i henhold til nationale ordninger — tab som følge af ansættelsesmyndighedens angiveligt utilstrækkelige oplysninger til appellanterne i forbindelse med fremsendelsen af de forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår, som vedrører disse — frifindelse af sagsøgte i erstatningssøgsmålet i første instans — vedtægtens artikel 77, fjerde afsnit — økonomisk tab)

(2018/C 392/26)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: José Barroso Truta (Bofferdange, Luxembourg), Marc Forli (Lexy, Frankrig), Calogero Galante (Aix-sur-Cloie, Belgien) og Bernard Gradel (Konacker Frankrig) (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Domstol (ved J. Inghelram og Á. Almendros Manzano, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Personaleretten (Tredje Afdeling) den 20. juli 2016, Barroso Truta m.fl. mod Den Europæiske Unions Domstol (F-126/15, EU:F:2016:159), med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) José Barroso Truta, Marc Forli, Calogero Galante og Bernard Gradel bærer en fjerdedel af deres egne omkostninger.
- 3) Den Europæiske Unions Domstol bærer sine egne omkostninger og betaler tre fjerdedele af appellanternes omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 441 af 28.11.2016.

Rettens dom af 19. september 2018 — Selimovic mod Parlamentet

(Sag T-61/17) ⁽¹⁾

(Regler for institutionerne — Europa-Parlamentet — psykisk chikane — Europa-Parlamentets formands afgørelse om at pålægge et parlamentsmedlem sanktionen irrettesættelse — artikel 166 i parlamentets forretningsorden — retten til en god forvaltning — retten til aktindsigt — begrundelsespligt — retssikkerhed — magtfordrejning — ansvar uden for kontraktforhold)

(2018/C 392/27)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Jasenko Selimovic (Hägersten, Sverige) (ved først ved advokat B. Leidhammar, dernæst ved advokat E. Taneva)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved O. Caisou-Rousseau, L. Tapper Brandberg og E. Taneva, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Parlamentets formands afgørelser af 22. november 2016 og af afgørelsen fra Europa-Parlamentets præsidium af 12. december 2016 om at pålægge sagsøgeren sanktionen irrettesættelse, dels søgsmål støttet på artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for det tab, sagsøgeren angiveligt har lidt.

Konklusion

- 1) Anmodningen om fremskyndet procedure forkastes.
- 2) Europa-Parlamentet frifindes.
- 3) Jasenko Selimovic bærer sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 121 af 18.4.2017.

Rettens dom af 12. september 2018 — RS mod Kommissionen(Sag T-73/17) ⁽¹⁾

(Personalesag — midlertidigt ansatte — ansættelse — intern udvælgelsesprøve — oprettelse af en reserveliste med henblik på ansættelse af assistenter — adgangsbetingelse vedrørende kravet om uafbrudt tjeneste i tolv måneder forud for udløbet af fristen for indgivelse af ansøgninger — tjenestefrihed af personlige årsager — ingen adgang til at deltage i prøverne i en udvælgelsesprøve)

(2018/C 392/28)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: RS (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Berscheid og L. Radu Bouyon, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af afgørelsen fra udvælgelseskomitéen for den interne udvælgelsesprøve KOM/02/AST/16 (AST 2) om afslag på sagsøgerens ansøgning, dels om erstatning for det tab, som han angiveligt har lidt.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet af udvælgelseskomitéen for den interne udvælgelsesprøve KOM/02/AST/16 (AST 2) om afslag på RS' ansøgning, annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Europa-Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 10.4.2017.

Rettens dom af 12. september 2018 — Schoonjans mod Kommissionen(Sag T-79/17) ⁽¹⁾

(Personalesag — kontraktansatte — ansættelse — intern udvælgelsesprøve — oprettelse af en reserveliste til ansættelse af assistenter — adgangsbetingelse for den ansættelsesgruppe, hvori ansøgeren er indplaceret ved udløbet af fristen for indgivelse af ansøgninger — ingen adgang til at deltage i prøverne i en udvælgelsesprøve)

(2018/C 392/29)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Alain Schoonjans (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Berscheid og L. Radu Bouyon, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af afgørelsen truffet af udvælgelseskomitéen for den interne udvælgelsesprøve KOM/02/AST/16 (AST 2) om afslag på sagsøgerens ansøgning, dels om erstatning for det tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet af udvælgelseskomitéen for den interne udvælgelsesprøve KOM/02/AST/16 (AST 2) om afslag på Alain Schoonjans' ansøgning annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 10.4.2017.

Rettens dom af 18. september 2018 — Duferco Long Products mod Kommissionen

(Sag T-93/17) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — stålsektoren — støtte ydet af Belgien til fordel for flere virksomheder inden for stålsektoren — afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked og pålægges tilbagesøgt — begrundelsespligt — begrebet statsstøtte — fordel — kriteriet om den private investor)

(2018/C 392/30)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Duferco Long Products SA (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokaterne J.F. Bellis, R. Luff og M. Favart)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved É. Gippini Fournier, V. Bottka og G. Luengo, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse (EU) 2016/2041 af 20. januar 2016 om statsstøtte SA.33926 2013/C (ex 2013/NN, 2011/CP) iværksat af Belgien til fordel for Duferco (EUT 2016, L 314, s. 22).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes..
- 2) Duferco Long Products SA betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 121 af 18.4.2017.

Rettens dom af 13. september 2018 — ACTC mod EUIPO — Taiga (tigha)(Sag T-94/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket tigha — ældre EU-ordmærke TAIGA — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 47, stk. 2 og 3, i forordning 2017/1001) — bevis for reel brug af det ældre varemærke]

(2018/C 392/31)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ACTC GmbH (Erkrath, Tyskland) (ved advokaterne V. Hoene, D. Eickemeier og S. Gantenbrink)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Kusturovic, D. Walicka og J. Ivanauskas, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Taiga AB (Varberg, Sverige) (ved advokaterne C. Eckhart og K. Thanbichler-Brandl)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 9. december 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 693/2015-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Taiga og ACTC.

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) ACTC GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 10.4.2017.

Rettens dom af 13. september 2018 — Apple mod EUIPO — Apo International (apo)(Sag T-104/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket apo — det ældre EU-figurmærke gengivende et æble og de ældre EU-ordmærker APPLE — relativ registreringshindring — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001]]

(2018/C 392/32)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Apple Inc. (Cupertino, Californien, De Forenede Stater) (ved solicitors J. Olsen og P. Andreottola, samt barrister G. Tritton)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Apo International Co. Ltd (Taipei, Taiwan)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 1. december 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 698/2016-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Apple og Apo International.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 1. december 2016 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 698/2016-4) annulleres.
- 2) EUIPO betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 129 af 24.4.2017.

Rettens dom af 13. september 2018 — Leifheit mod EUIPO (Fire grønne kvadrater anbragt på en vægt)

(Sag T-184/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket bestående af fire grønne kvadrater anbragt på en vægt — relativ registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2018/C 392/33)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Leifheit AG (Nassau, Tyskland) (ved advokaterne G. Hasselblatt, V. Töbelmann og P. Schneider)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (først ved V. Mensing og A. Schiffko, derefter V. Mensing og D. Hanf, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 9. januar 2017 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1115/2016-1) vedrørende en ansøgning om registrering af mærket bestående af fire grønne kvadrater anbragt på en vægt som EU-varemærke

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Leifhert AG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 22.5.2017.

Rettens dom af 13. september 2018 — Eduard Meier mod EUIPO — Calzaturificio Elisabet (Safari Club)

(Sag T-418/17) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsesprocedure — ansøgning om registrering af ordmærket Safari Club — det nationale ældre figurmærke WS Walk Safari — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordningen (EU) 2017/1001])

(2018/C 392/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Eduard Meier GmbH (München, Tyskland) (ved advokaterne S. Schicker og M. Knitter)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Calzaturificio Elisabet Srl (Monte Urano, Italien)

Sagens genstand

Søgsmaal anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 2. maj 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1158/2016-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Calzaturificio Elisabet og Eduard Meier.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 2. maj 2017 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1158/2016-4) annulleres, for så vidt som den tager indsigelsen mod registrering af EU-varemærket Safari Club for »jagttasker« samt »tøj til jagt, beklædningsgenstande og støvler til jagt« til følge.
- 2) I øvrigt frifindes Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO).
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 277 af 21.8.2017.

Rettens dom af 19. september 2018 — Eddy's Snack Company mod EUIPO — Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Eddy's Snackcompany)

(Sag T-652/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket Eddy's Snackcompany — Det ældre nationale ordmærke TEDDY — relativ registreringshindring — princippet ne ultra petita — Artikel 76, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 95, stk. 1, i forordning (EU) 2017/1001] — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — Artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001]]

(2018/C 392/35)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Eddy's Snack Company GmbH (Lügde, Tyskland) (ved advokat M. Decker)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Fischer, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG (Kilchberg, Schweiz)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 11. juli 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1999/2016-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli og Eddy's Snack Company.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 11. juli 2017 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1999/2016-4) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Eddy's Snack Company GmbH afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling for Retten.

⁽¹⁾ EUT C 382 af 13.11.2017.

Rettens kendelse af 30. maj 2018 — PJ mod EUIPO — Erdmann & Rossi (Erdmann & Rossi)

(Sag T-664/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — bistand fra en advokat, der ikke er uafhængig tredjemand i forhold til sagsøgeren — udskiftning af en part i sagen — overdragelse af en EU-varemærkeansøgers rettigheder — bistand fra en advokat, der ikke er uafhængig tredjemand i forhold til den, der anmoder om udskiftning — afvisning)

(2018/C 392/36)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: PJ (ved advokat S.)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (først ved S. Hanne, derefter ved A. Söder, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Erdmann & Rossi GmbH (Berlin, Tyskland) (ved advokaterne H. Kunz-Hallstein og R. Kunz-Hallstein)

Sagens genstand

Påstand om annulation af afgørelse truffet den 18. juli 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1670/2015-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Erdmann & Rossi og PJ.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.

- 2) Det er uforment at træffe afgørelse om anmodningen om udskiftning.
- 3) PJ betaler sagsomkostningerne.
- 4) [Y]-GmbH, og hver part, bærer deres egne omkostninger i forbindelse med anmodningen om udskiftning.

⁽¹⁾ EUT C 70 af 6.3.2017.

Rettens kendelse af 19. juli 2018 — Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych mod Kommissionen

(Sag T-750/17) ⁽¹⁾

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — begæring om aktindsigt i Kommissionens bemærkninger og i en medlemsstats udførlige udtalelse i forbindelse med en informationsprocedure i henhold til direktiv (EU) 2015/1535 — afslag på aktindsigt — udbredelse efter sagens anlæg — bortfald af sagens genstand — uforment at træffe afgørelse)

(2018/C 392/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych (Warszawa, Polen) (ved advokat P. Hoffman)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Ehrbar og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annulation af Europa-Kommissionens afgørelse C(2017) 6020 final af 29. august 2017 om afslag på sagsøgerens genfremsatte begæring om aktindsigt i Kommissionens bemærkninger og Republikken Maltas udførlige udtalelse i forbindelse med informationsprocedure 2016/398/PL i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EUT 2015, L 241, s. 1).

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Det er uforment at træffe afgørelse om Republikken Polens anmodning om intervention.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger.
- 4) Republikken Polen bærer sine egne omkostninger i forbindelse med anmodningen om intervention.

⁽¹⁾ EUT C 22 af 22.1.2018.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 4. juli 2018 — SFIE-PE mod Parlamentet**(Sag T-401/18 R)**

(Særlige rettergangsformer — regler for institutionerne — tolkestrejke — foranstaltninger vedrørende rekvirering af tolke vedtaget af Europa-Parlamentet — begæring om udsættelse af gennemførelse — begæring om foreløbige forholdsregler — delvis afvisning — interesseafvejning)

(2018/C 392/38)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Syndicat des fonctionnaires internationaux et européens — Section du Parlement européen (SFIE-PE) (Bruxelles, Belgien) (ved advokat L. Levi)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 278 og 279 TEUF med påstand dels om udsættelse af Europa-Parlamentets afgørelser af 2. og 3. juli 2018 vedrørende rekvirering af tolke samt af de fremtidige afgørelser vedrørende rekvirering af tolke til den 5., 10. og 11. juli 2018, dels om, at Parlamentet tilpligtes fremtidigt at begrænse rekvireringen af tolke.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler forkastes.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 4. juli 2018 — Aquino m.fl. mod Parlamentet**(Sag T-402/18 R)**

(Særlige rettergangsformer — regler for institutionerne — tolkestrejke — foranstaltninger vedrørende rekvirering af tolke vedtaget af Europa-Parlamentet — begæring om udsættelse af gennemførelse — begæring om foreløbige forholdsregler — delvis afvisning — interesseafvejning)

(2018/C 392/39)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Roberto Aquino (Bruxelles, Belgien) og 30 andre sagsøgere, hvis navne er anført i bilaget til kendelsen (ved advokat L. Levi)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 278 og 279 TEUF med påstand dels om udsættelse af Europa-Parlamentets afgørelser af 2. og 3. juli 2018 vedrørende rekvirering af tolke samt af de fremtidige afgørelser vedrørende rekvirering af tolke til den 5., 10. og 11. juli 2018, dels om, at Parlamentet tilpligtes fremtidigt at begrænse rekvireringen af tolke.

Konklusion

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

Sag anlagt den 24. august 2018 — Frankrig mod Kommissionen**(Sag T-507/18)**

(2018/C 392/40)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Den Franske Republik (ved F. Alabrune, D. Colas, A.L. Desjonquères, S. Horrenberger og A. Alidière, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/873 af 13. juni 2018 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), annulleres delvist, for så vidt som den anvender en fast korrektion på 5 % svarende til et beløb på 1 945 435,39 EUR, for så vidt angår »Anden direkte støtte — POSEI« som følge af en ukorrekt regnskabsmæssig behandling af visse partier bananer for regnskabsårene 2013, 2014, 2015 og 2016.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet fremsat et enkelt anbringende om en retlig fejl, som Kommissionen begik inden for rammerne af en efterprøvning af regnskabsafslutningen vedrørende støtte til bananer, for så vidt som den foretog en fejlagtig fortolkning af begrebet »markedsføring« af grønne bananer, der er støtteberettigede i henhold til programmet til løsning af et områdes problemer som følge af dets afsides beliggenhed og ø-karakter (POSEI), som finder anvendelse på Guadeloupe og Martinique.

Sagsøgeren er nemlig for det første af den opfattelse, at Kommissionen foretog en fortolkning af dette begreb, der var i strid med anvendelsesområdet for Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1333/2011 af 19. december 2011 om handelsnormer for bananer, bestemmelser for kontrollen med, at disse handelsnormer overholdes og bestemmelser for så vidt angår meddelelser i banansektoren (EUT, L 336, s. 23).

For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionens fortolkning af det pågældende begreb følger af en fejlagtig anvendelse af artikel 76 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT 2013, L 347, s. 671).

Sag anlagt den 29. august 2018 — BGC Partners mod EUIPO — Bankgirocentralen BGC (BGC PARTNERS)**(Sag T-520/18)**

(2018/C 392/41)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* BGC Partners LP (New York, New York, De Forenede Stater) (ved advokat P. Walsh)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Bankgirocentralen BGC AB (Stockholm, Sverige)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede varemærke:* BGC Partners LP*Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket »BGC PARTNERS« — EU-varemærkere registrering nr. 3 808 185*Sagen for EUIPO:* Ugyldighedssag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 7. juni 2018 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2185/2014-5)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som appelkammeret fastslog, at registreringen skulle erklæres ugyldig for »finansiell virksomhed; valutarisk virksomhed; banktjenesteydelser; finansielle tjenesteydelser; finansiell clearing« i klasse 36.
- EUIPO og intervenienten tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.
- Den anfægtede afgørelse omgøres for så vidt angår sagsomkostninger, idet intervenienten i henhold til artikel 134, stk. 1, i Rettens procesreglement tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling ved appelkammeret og indsigelsesafdelingen.

Anbringender

- Appelkammeret lagde med urette til grund, at bevis for brug var tilstrækkeligt til at godgøre reel brug af varemærket
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 29. august 2018 — BGC Partners mod EUIPO — Bankgirocentralen BGC (BROKERAGE)

(Sag T-521/18)

(2018/C 392/42)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: BGC Partners LP (New York, New York, De Forenede Stater) (ved advokat P. Walsh)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Bankgirocentralen BGC AB (Stockholm, Sverige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: BGC Partners LP

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket BROKERAGE EU-varemærkeregistring nr. 3 812 195

Sagen for EUIPO: Annullationssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. juni 2018 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2186/2014-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som appelkammeret fastslog, at registreringen skulle erklæres ugyldig for »finansiel virksomhed; valutarisk virksomhed; banktjenesteydelser; finansielle tjenesteydelser; finansiel clearing« i klasse 36.
- EUIPO og intervenienten tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.
- Den anfægtede afgørelse omgøres for så vidt angår sagsomkostninger, idet intervenienten i henhold til artikel 134, stk. 1, i Rettens procesreglement tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling ved appelkammeret og indsigelsesafdelingen.

Anbringender

- Appelkammeret lagde med urette til grund, at bevis for brug var tilstrækkeligt til at godgøre reel brug af varemærket
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b) i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 28. august 2018 — BGC Partners mod EUIPO — BGC Partners**(Sag T-522/18)**

(2018/C 392/43)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: BGC Partners LP (New York, New York, De Forenede Stater) (ved advokat P. Walsh)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Bankgirocentralen BGC AB (Stokholm, Sverige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: BGC Partners LP

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »AUREL BGC« — registreringsansøgning nr. 11 092 707

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. juni 2018 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2194/2014-5).

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som appelkammeret fastslog at ansøgningen skulle afslås for bestemte tjenesteydelser i klasse 35 og 36.
- EUIPO og intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- Den anfægtede afgørelse omgøres for så vidt angår sagsomkostninger, idet intervenienten i henhold til artikel 134, stk. 1, i Rettens procesreglement tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling ved appelkammeret og indsigelsesafdelingen.

Anbringender

- Appelkammeret lagde med urette til grund, at bevis for brug var tilstrækkeligt til at godgøre reel brug af varemærket
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 3. september 2018 — BGC Partners mod EUIPO — Bankgirocentralen BGC (BGCPRO)**(Sag T-523/18)**

(2018/C 392/44)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: BGC Partners LP (New York, New York, De Forenede Stater) (ved advokat P. Walsh)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Bankgirocentralen BGC AB (Stockholm, Sverige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: BGC Partners LP

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket BGCPRO EU-varemærkere registrering nr. 9 573 965

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. juni 2018 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2544/2014-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som appelkammeret fastslog at ansøgningen skulle afslås for bestemte tjenesteydelser i klasse 36.
- EUIPO og intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- Den anfægtede afgørelse omgøres for så vidt angår sagsomkostninger, idet intervenienten i henhold til artikel 134, stk. 1, i Rettens procesreglement tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling ved appelkammeret og indsigelsesafdelingen.

Anbringender

- Appelkammeret lagde med urette til grund, at bevis for brug var tilstrækkeligt til at godgøre reel brug af varemærket
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b) i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 10. september 2018 — Aroma Essence mod EUIPO — Refan Bulgarien (Vaskesvampe)**(Sag T-532/18)**

(2018/C 392/45)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Aroma Essence Ltd (Kazanlak, Bulgaria) (ved advokat A. Nastev)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Refan Bulgaria OOD (Trud, Bulgarien)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede design:* Refan Bulgaria OOD*Det omtvistede design:* EF-design nr. 1333223-0001*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 19. juli 2018 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 1197/2017-3)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres eller omgøres, idet der ikke gives medhold i den af Refan Bulgaria OOD indgivne klage over afgørelsen truffet den 10. april 2017 af annullationsafdelingen ved EUIPO.
- EUIPO og Refan Bulgaria OOD tilpligtes at bære deres egne omkostninger og betale de af Aroma Essence Ltd afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling for Retten og for Tredje Appelkammer.

Anbringender

- Tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik
- Tilsidesættelse af artikel 53, stk. 1 og 2, og artikel 60, stk. 1, i forordning (EF) nr. 6/2002 sammenholdt med artikel 28, stk. 1, litra b), nr. i), v) og vi), artikel 30, stk. 1, og artikel 36, stk. 1 i forordning (EF) nr. 2245/2002
- Tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet, ligebehandlingsprincippet og princippet om god forvaltningsskik
- Tilsidesættelse af artikel 59 og 60, stk. 1, samt artikel 65, stk. 1, litra b) og c), og artikel 75 i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 og artikel 36, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2245/2002.

Sag anlagt den 7. september 2018 — Peek & Cloppenburg mod EUIPO — Peek & Cloppenburg (Peek)**(Sag T-534/18)**

(2018/C 392/46)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter***Sagsøger:* Peek & Cloppenburg KG (Düsseldorf, Tyskland) (ved advokat P. Lange)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Peek & Cloppenburg KG (Hamburg, Tyskland)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* Peek & Cloppenburg KG*Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket Peek — registreringsansøgning nr. 1 915 438*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 31. maj 2018 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 115/2005-1)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 4 i Europa-Parlamentet og Rådets (EU) forordning 2017/1001 sammenholdt med § 15, stk. 2, i MarkenG (varemærkeloven)
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 4 i Europa-Parlamentet og Rådets (EU) forordning 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 4 i Europa-Parlamentet og Rådets (EU) forordning 2017/1001 sammenholdt med § 15, stk. 2, i MarkenG (varemærkeloven) vedrørende antagelse af risiko for forveksling
- Tilsidesættelse af artikel 63 i Rådets (EF) forordning nr. 207/2009 sammenholdt med regel 20 stk. 7, litra c), i Kommissionens (EF) forordning nr. 2868/95.

Sag anlagt den 7. september 2018 — Peek & Cloppenburg mod EUIPO — Peek & Cloppenburg (Peek's)**(Sag T-535/18)**

(2018/C 392/47)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter***Sagsøger:* Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (Düsseldorf, Tyskland) (ved advokat P. Lange)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Peek & Cloppenburg KG, Hamburg (Hamburg, Tyskland)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf*Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket Peek's — registreringsansøgning nr. 3 263 589*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 31. maj 2018 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 60/2007-1)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 4 i Europa-Parlamentet og Rådets (EU) forordning 2017/1001, sammenholdt med § 15, stk. 2, i MarkenG (varemærkeloven)
 - Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
 - Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 4 i Europa-Parlamentet og Rådets (EU) forordning 2017/1001, sammenholdt med § 15, stk. 2, i MarkenG (varemærkeloven) vedrørende antagelse af risiko for forveksling
 - Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, sammenholdt med § 15, stk. 3 i MarkenG (varemærkeloven) vedrørende antagelse af utilbørlig udnyttelse af særpræg eller renommé
 - Tilsidesættelse af artikel 63 i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009, sammenholdt med regel 20, stk. 7, litra c), i Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA